

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 d'octubre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil xxx va interposar demanda, en data 21-02-2012, envers la mercantil xxx, S.A. i els Srs. C.G.M., N.G.M., C.G.M. i J.M.L.F., segons la qual demanava la condemna solidària de 91.571,79.-euros, més els interessos i comissions liquidats trimestralment al tipus corresponent a la data 10-09-2011 i fins al seu total pagament, així com les costes processals, i que es limités, subsidiàriament, la responsabilitat del Sr. C.G.M. a la suma de 21.455,96.-euros o a la quantitat superior que resulti acreditada a la fase probatòria, amb abonament de les costes processals.

II.- Per Sentència de data 14-09-2017, l'Hble. Tribunal de Batlles, Secció Civil, va decidir :

“Que s’escau estimar substancialment la demanda formulada per la representació processal de l’entitat bancària xxx, S.A. xxx i condemnar conjunta i solidàriament als ignorats hereus del Sr. C.G.M, i als Srs. N.G.M., C.G.M. i J.M.L.F. a pagar a xxx la quantitat de 91.571,79.- euros, limitant la responsabilitat del Sr. C.G.M. a la quantitat de 21.455,96.- euros, deute a data 20 de març del 2009, majorada dels interessos bancaris de descobert fixats per l’ABA produïts des del dia següent a la data de la darrera liquidació, i fins a la total i definitiva cancel·lació del deute, a acreditar en execució de sentència.

Imposar a la part defenent la totalitat de les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d’advocat i de procurador, a acreditar en període d’execució de sentència.”

III.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d’apel·lació la representació processal del Sr. J.M.L.F.

Però per Sentència del 24-07-2018, aquesta Sala va decidir desestimar el recurs i va confirmar íntegrament la resolució d’instància tot i imposant al Sr. J.M.L.F. les costes de segona alçada.

IV.- Contra aquesta última decisió, el Sr. J.M.L.F. formula incident de nul·litat demanant la seva anul·lació i que se’n dictes una nova en el sentit interessat per ell.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Sosté la part incidental que la nostra Sentència no estaria fonamentada en Dret per quan seria arbitrària i irraonable del punt de vista lògic tota vegada que les raons adduïdes per desestimar el recurs serien arbitràries, contradictòries i il·lògiques rebutjant la seva versió sense justificar perquè quan dita versió correspon a una explicació racional, coherent i lògica. Precisa que seria il·lògic afirmar que el Sr. L. era conscient que firmava com a avalador puix no se l’identifica com a tal.

Sosté d'altra banda que és obvi que aquest Tribunal hauria degut interpretar la clàusula d'aval solidari com una clàusula obscura d'un contracte d'adhesió i tenint en compte que s'ha d'exigir de les entitats bancàries una activitat diligent, i que per tant és arbitrari afirmar que l'instrument contractual és clar i no mereix cap interpretació, sobretot si es té en compte que en els últims anys s'han endurit molt els tribunals envers l'actuació de les entitats bancàries.

Però, ja hem contestat a tots aquests arguments i l'estudi detallat de l'escrit d'incident permet constatar que el que pretén la part incidental és que es practiqui una nova instància processal on es revisin els pronunciaments de la Sentència que li ha estat desfavorable, i això no és possible per quan l'incident de nul·litat serveix a fer reconèixer una violació del dret fonamental a la jurisdicció reconegut per l'article 10 de la Constitució.

Al respecte, i segons recorda el Tribunal Constitucional, en l'aplicació de la legalitat ordinària la decisió jurisdiccional ha de donar resposta a les qüestions plantejades i aquesta resposta no ha d'incórrer en error material patent, ha de ser motivada i no ha de resultar arbitrària, en el sentit de lògicament i jurídicament irraonable.

Així, el dret a la jurisdicció consisteix a promoure l'activitat jurisdiccional sobre les pretensions deduïdes, amb el benentès que la decisió no ha d'ésser necessàriament favorable a les pretensions de l'actor. Qualsevol desestimació d'una pretensió ha d'ésser raonada, amb motius suficients dels quals es desprengui que la decisió no és arbitrària, i sense que es dubti de la imparcialitat del jutjador. No és obligatori contestar directament a tots i cadascuns dels arguments sinó exposar una motivació coherent i suficient per constituir una resposta necessàriament incompatible amb els mateixos.

Tal supòsit de violació del dret a la jurisdicció no existeix en el present cas ja que la part incidental no estableix en què la Sentència criticada comportaria una vulneració del seu dret fonamental a la jurisdicció.

II.- La part recurrent considerava que el Tribunal d'instància havia incorregut en un error en la valoració de la prova al moment d'interpretar el

contracte de pòlissa de crèdit signat per les parts respecte la clàusula sobre l'aval solidari, i el que fa, ara que hem valorat també la prova al respecte, arribant a la mateixa conclusió que la instància, és impugnar aquesta valoració que hem fet sostenint que la mateixa seria tan arbitrària i irraonable del punt de vista lògic que equivaldria a una manca de fonamentació en dret de la nostra Sentència.

Però, la Sentència criticada no és arbitrària perquè vam motivar de manera detallada perquè la interpretació que volia que es faci dels documents contractuals no era acceptable.

No és ni il·lògica ni absurda perquè vam explicar perquè el Sr. L. no només havia signat el contracte en qualitat de representant de la part beneficiària sinó també com a part avaladora.

Així vam analitzar de manera detallada el contracte litigiós i exposar que dit document contractual comporta dos parts, i que la segona correspon a un apartat anomenat “AVAL SOLIDARI” en virtut del qual els mateixos signants de la pòlissa de crèdit, “**actuant en nom propi**” i designats com “**els sotasignants**” i “part avaladora” es van constituir com a avaladors solidaris de la part beneficiària.

És així que el Sr. L. i el Sr. C.G. van tornar a firmar a sota de l'apartat en qüestió, explicació suficient per respondre a la qüestió de perquè existeixen dos signatures.

Vam explicar també perquè la forma com el contingut eren clars i sense ambigüïtat, i aquesta afirmació no és arbitrària sinó que ressurc de la simple lectura dels documents. Una altra cosa és que la part incidental no ho vol veure d'aquesta manera. Mantenim que l'instrument contractual és clar i no mereix ni necessitat cap interpretació, i en tal cas, ben evidentment, tota la doctrina i els principis que regeixen la interpretació de les clàusules fosques no són d'aplicació.

Al contrari del que s'afirma sobre el caràcter il·lògic dels nostres raonaments, vam demostrar que és la posició del recurrent que mancava de lògica i es fonamentava sobre una lectura parcial del contracte.

Així vam motivar : *“No es pot treure cap conseqüència del fet que sota l'apartat “AVAL SOLIDARI”, i abans de la signatura dels avaladors del contracte indica “LA PART BENEFICIÀRIA” i no com seria més lògic “LA PART AVALADORA”, sobretot quan seria perfectament absurd que la part beneficiària es constitueixi avaladora solidària de si mateixa.*

De fet, el Sr. L. no explica perquè ha firmat dos vegades el mateix instrument si aquest darrer mateix només comporta el sol i únic compromís per part de la societat en relació al crèdit.”.

Sobre aquest aspecte de les coses, res diu l'autor de l'incident.

Per acabar, pel que fa a la protecció deguda al consumidor, i malgrat aquest argument no s'havia invocat en la contesta a la demanda, vam constatar que el Sr. L. havia intervingut a la pòlissa com a soci fundador i administrador de la societat mercantil beneficiària del crèdit.

Tota l'argumentació que es fa ara sobre les exigències creixent envers les entitats bancàries en matèria de productes financers no pot justificar de cap manera interpretar en el sentit contrari a les seves pròpies enunciacions un contracte de pòlissa de crèdit amb aval solidari que no mereix cap interpretació.

III.- En aquestes condicions, s'ha de desestimar íntegrament l'incident de nul·litat d'actuacions plantejat i condemnar la part incidental a pagar les costes generades pel mateix.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR l'incident de nul·litat presentat pel Sr. J. M.L. F. contra la Sentència dictada per aquesta Sala en data 24 de juliol del 2018, imposant a la part incidental les costes generades pel mateix.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-